

Ιονέσκο live: Μία σοβαρή "τρέλα" στο θέατρο Αργώ

Τρία μονόπρακτα του Ευγένιου Ιονέσκο, με την σκηνοθετική υπογραφή του Γιάννη Κακλέα, και τον τίτλο *Ionesco live*, ζωντανεύουν στην σκηνή του Θεάτρου Αργώ με σκοπό να μας εισάγουν στη... λογική του παραλόγου, από 14 Φεβρουαρίου έως 23 Μαρτίου.

Δημοσίευση | 13 Φεβρουαρίου 2008
Παλαιότερο των 360 ημερών

* Το in2life εξασφάλισε και προσφέρει διπλές προσκλήσεις για τις παραστάσεις στις 20 και 21 Φεβρουαρίου. Δηλώστε συμμετοχή στην κλήρωση μέσω των Σχολίων για να τις κερδίσετε.

Το θέατρο του παραλόγου ζωντανεύει από την Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου, στην Κεντρική Σκηνή του Θεάτρου Αργώ με την επίσημη πρεμιέρα της παράστασης «Ιονέσκο live», σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα.

Στην παράσταση, που είναι μια συμπαραγωγή της Καλλιτεχνικής εταιρείας «Αργώ», του ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης και του ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας, παρουσιάζονται σε μια ενιαία παράσταση τρία Μονόπρακτα του Ευγένιου Ιονέσκο «Το Μάθημα», «Η Φαλακρή Τραγουδίστρια» και «Οι Καρέκλες», σε μετάφραση Ερρίκου Μπελιέ.

Τα μονόπρακτα 'ζωντανεύουν' οι ηθοποιοί: Αιμιλία Υψηλάντη, Κώστας Φλωκατούλας, Βάνα Πεφάνη, Γιάννης Στεφόπουλος, Γιώργος Γιαννούτσος, Νικολίνα Μουαίμη (πολλούς τους θυμόμαστε από τη συμμετοχή τους στην πρωτοποριακή «Ομάδα Θέαμα» που «άφησε εποχή» στον Τεχνοχώρο).

Ο Γιάννης Κακλέας με τους ηθοποιούς του από την «Ομάδα Θέαμα», χαρακτηρίζονται για την ανατρεπτικότητα, την πρωτοπορία και την ζωντανία της δουλειάς τους. Αυτή τη φορά, κάνουν κατάληψη στο θέατρο 'Αργώ' και συνεργάζονται με την Αιμιλία Υψηλάντη, ηθοποιό μιας άλλης γενιάς, παρουσιάζοντας τρία από τα πλέον γνωστά μονόπρακτα του Ιονέσκο, βασικού εκπρόσωπου του Θεάτρου του Παραλόγου.

Το «Ιονέσκο live» είναι μια ανατρεπτική παράσταση σύγχρονης γραφής, που χρησιμοποιεί ευρέως την τεχνολογία και τα πολυμέσα, με δύο επίπεδα προβολών video art.

«...Το θέατρο Αργώ», λέει η κ. Υψηλάντη, στην οποία ανήκει και η πρωτοβουλία για την παραγωγή αυτή, «έχει μέχρι σήμερα μια συγκεκριμένη πορεία, παρουσιάζοντας ως επί το πλείστον έργα που αφορούν γυναικίους χαρακτήρες. Κριτήριο της επιλογής της Αργώ ήταν αφ' ενός το θέμα των έργων, και εφ' ετέρου οι ρόλοι που παρουσίαζαν κάποιο ενδιαφέρον για μένα. Τώρα, αποτολμούμε κάτι εντελώς νέο, μια 'σοβαρή' τρέλα, και παρουσιάζουμε Ιονέσκο, ένα συγγραφέα που σε μένα προσωπικά 'πέρασε' ως ένας μάλλον συντηρητικός συγγραφέας ο οποίος ασχολήθηκε πολύ με το 'εγώ'. Ένωσα την ανάγκη να τον ξανακοιτάξω, για να δω τελικά πόσο εξαιρετικά 'πολιτικός' είναι.

Ας σημειώσουμε την ριζοσπαστική ματιά του στην εκπαίδευση μέσα από το «Μάθημά» του, αλλά και την ανικανότητα επικοινωνίας μέσα από τους βιασμούς της γλώσσας (σήμερα, νομίζω, ότι χρειαζόμαστε από την αρχή εννοιολόγηση για να επικοινωνήσουμε πάλι). Την αποξένωση του ζευγαριού στη **Φαλακρή Τραγουδίστρια**, που οι δύο σύζυγοι γνωρίζονται μεταξύ τους μόνο μέσα από τις χρονικές συμπτώσεις, αλλά και τον σχολιασμό της αστικής τάξης με την επίδειξη του πλούτου της. Αλλά και στις **Καρέκλες**, ένα μονόπρακτο που ο σκηνοθέτης της παράστασης τοποθετεί στο μέλλον, όπου σε ένα κόσμο που έχει απόλυτα καταστραφεί, δύο ηλικιωμένοι θέλουν να μεταδώσουν το τελευταίο τους 'μήνυμα' πριν 'φύγουν'. Και σε αυτό το τελευταίο, βλέπουμε τον 'αντιθεατρικό' Ιονέσκο να προσπαθεί -χωρίς να τα καταφέρνει;- να θέλει να μεταδώσει το θεατρικό μήνυμα.

Τέλος, θεωρώ πολύ σημαντική τη συνεργασία μου με νέους ηθοποιούς για την πραγματοποίηση της παράστασης αυτής, αλλά και το γεγονός ότι **μια τόσο απαιτητική χειμερινή δουλειά ξεκινάει από την Αθήνα για να συνεχίσει, μετά τις 23 Μαρτίου, παραστάσεις στην Περιφέρεια, ξεκινώντας από την Κοζάνη και έπειτα στην Καβάλα, εφόσον είναι και συμπαραγωγή με τα ΔΗΠΕΘΕ των δύο πόλεων».**

Ο Ιάκωβος Δρόσος, επί χρόνια συνεργάτης του Γιάννη Κακλέα, έχει γράψει και επιμεληθεί μουσική για το «Ιονέσκο live». Για το *Μάθημα* επέλεξε κλασική μουσική για να υπογραμμίσει το ακαδημαϊκό ύφος. Για την *Φαλακρή Τραγουδίστρια* επέλεξε απλά μουσικά σήματα, με σκοπό να τονίσει τον τόπο (Αγγλία) όπου διαδραματίζεται το μονόπρακτο. Τέλος, για τις *Καρέκλες*, έγραψε πρωτότυπη μουσική σύνθεση, σε ύφος ατονικό και σύγχρονο, η οποία παραπέμπει στο μέλλον.

Περισσότερες πληροφορίες για τα τρία μονόπρακτα:

***Το Μάθημα*, γράφτηκε από τον Ευγένιο Ιονέσκο το 1950 και συνεχίζει την προβληματική που ο συγγραφέας είχε ξεκινήσει δύο χρόνια νωρίτερα, γράφοντας την Φαλακρή Τραγουδίστρια. Θέμα του έργου είναι η ανικανότητα επικοινωνίας των ανθρώπων. Ο Ιονέσκο επιτίθεται στα απολιθωμένα γλωσσικά σχήματα, τα οποία εκφράζουν τον κομπορμιισμό και την έλλειψη εσωτερικότητας της αστικής κοινωνίας, επιχειρώντας μέσα από την ανανέωση της γλώσσας, την πραγμάτωση ενός γενικότερου οράματος, για τον Άνθρωπο, την Τέχνη και τον Κόσμο.**

Ένας ηλικιωμένος καθηγητής που παραδίδει μαθήματα γεωγραφίας, αριθμητικής και γλωσσολογίας σε νεαρές κοπέλες, βρίσκεται στο σπίτι όπου μένει με την υπηρέτρια του, και διδάσκει μια νεαρή μαθήτρια.

Η ιδιόρρυθμη μαθήτρια, ξέρει πολύ καλά την μαθηματική πράξη της πρόσθεσης, δεν μπορεί όμως να συλλάβει την πράξη της αφαίρεσης. Παράλληλα, έχει την ικανότητα να πολλαπλασιάσει σε ελάχιστο χρόνο αστρονομικά ποσά, γιατί όπως λέει στον καθηγητή έχει μάθει απέξω όλους τους πιθανούς πίνακες πολλαπλασιασμού, αλλά ξέρει να μετράει μόνο μέχρι το δεκάξι. Η υπηρέτρια δυναστεύει τον καθηγητή σαν να είναι γιος της και ο καθηγητής ασκεί μια περίεργη επιβολή στην μαθήτριά του. Η μαθήτρια στην αρχή του έργου, πρόθυμη, εργατική και ζωηρή, χάνει σιγά-σιγά τη ζωντάνια της όταν ο αρχικά δειλός και νευρικός καθηγητής, αποκτά σιγά-σιγά αυτοπεποίθηση και κυριαρχεί πάνω της.

Το τελικό σύμπτωμα για την κατατρόπωση της μαθήτριας αρχίζει από τη στιγμή που ένας άγριος πονόδοντος, την οδηγεί σταδιακά σε μια πλήρη σωματική υποταγή απέναντι στον καθηγητή, ο οποίος ανενόχλητος θα βυθίσει το μαχαίρι του στο σώμα της παθητικής μαθήτριας. Πρόκειται για τον τεσσαρακοστό φόνο της ημέρας, ενώ το έργο τελειώνει με την άφιξη της τεσσαρακοστής πρώτης μαθήτριας, καθώς όλα δείχνουν ότι θα έχει και αυτή την ίδια

τύχη.

Η Φαλακρή Τραγουδίστρια, έργο σταθμός στην ιστορία του Θεάτρου του Παραλόγου, είναι το πρώτο θεατρικό έργο του Ευγένιου Ιονέσκο. Γράφτηκε το 1948, και πήρε τον τίτλο του από τον πρώτο ηθοποιό που έπαιξε τον ρόλο του πυροσβέστη. Μέχρι τότε το έργο ήταν ανώνυμο ή είχε διάφορους τίτλους, όπως: Βρέχει σκύλους και γάτες, Αγγλική ώρα, Τα αγγλικά άνευ διδασκάλου.

Η έναρξη του μονόπρακτου γίνεται στο σαλόνι ενός αγγλέζικου αστικού σπιτιού, όπου ένα αγγλέζικο ζευγάρι, ο κύριος και η κυρία Σμιθ, κάθεται πλάι στο αγγλέζικο τζάκι τους. Ο κύριος Σμιθ καπνίζει την αγγλέζικη πίπα του διαβάζοντας την αγγλέζικη εφημερίδα του, και η κυρία Σμιθ, καθισμένη στην αγγλέζικη πολυθρόνα της, μαντάρει τις αγγλέζικες κάλτσες της.

Μετά από μια μεγάλη διάρκεια αγγλέζικης σιωπής, και αφού το αγγλέζικο ρολόι του τοίχου, που δείχνει πάντα την αντίθετη ώρα απ' αυτή που είναι, χτυπήσει δεκαεπτά αγγλέζικες φορές, ο κύριος και η κυρία Σμιθ, επιδίδονται σ' έναν τετριμμένα καθημερινό και παράλογο διάλογο. Δέχονται την επίσκεψη ενός φιλικού τους ζευγαριού, του κυρίου και της κυρίας Μάρτιν, οι οποίοι αν και είναι σύζυγοι που βλέπονται και μιλάνε καθημερινά, δεν αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον. Μετά από πολλές συζητήσεις, σκέψεις και συσχετισμούς γεγονότων, αφού διαπιστώνουν πολλές «συμπτώσεις», αντιλαμβάνονται την μεταξύ τους σχέση.

Τα διανοητικά ταραγμένα ζευγάρια, έρχεται να ταράξει ακόμη περισσότερο, ένας απρόσκλητος πυροσβέστης ο οποίος καταφθάνει και διηγείται απίθανες ιστορίες, όπως εκείνη που ένα μοσχαράκι έφερε στον κόσμο μια αγελάδα. Σε λίγο φεύγει για να προλάβει μια πυρκαγιά η οποία θα ξεσπάσει σε τρία τέταρτα και δεκαέξι δευτερόλεπτα ακριβώς στην άλλη άκρη της πόλης, αφού πρώτα ρωτήσει τους παρευρισκόμενους τι απέγινε η φαλακρή τραγουδίστρια, και πάρει την απάντηση πως χτενίζεται πάντα με τον ίδιο τρόπο.

Τα ζευγάρια ξαναρχίζουν την κουβέντα τους, ανταλλάσσοντας εξωφρενικές κοινοτοπίες που καταλήγουν σε ουρλιαχτά, ενώ το έργο τελειώνει με την κυρία Μάρτιν να επαναλαμβάνει τα πρώτα λόγια του έργου, δίνοντας τη δυνατότητα να ξαναρχίσει το μονόπρακτο από την αρχή.

Το έργο είναι μια επίθεση ενάντια σ' αυτό που ο Ιονέσκο αποκαλούσε παγκόσμιο μικροαστισμό, προσωποποίηση παραδεδεγμένων ιδεών και συνθημάτων, 'πανταχού παρών' κονφορμισμό.

Οι Καρέκλες, μονόπρακτο γραμμένο από τον Ευγένιο Ιονέσκο το 1951, ένα από τα οξύτερα και δυναμικότερα έργα του Θεάτρου του Παραλόγου, μιλάει για το αδύνατον της ανθρώπινης επικοινωνίας και το αμετάδοτο κάθε εμπειρίας.

Στον πύργο ενός ερημικού νησιού, ζουν απομονωμένοι ένας ενενηταπεντάχρονος άντρας με την ενενητατετράχρονη γυναίκα του. Ο άντρας, που εργάζεται σαν θυρωρός του ακατοίκητου πύργου, θέλει να μεταδώσει ένα βαρυσήμαντο μήνυμα στην ανθρωπότητα. Ένα μήνυμα που περιέχει το απαύγασμα των γνώσεων και των εμπειριών από την μακρόχρονη ζωή του.

Το ζευγάρι έχει καλέσει στον πύργο πολλούς διακεκριμένους επισκέπτες, και περιμένει την άφιξή τους. Έχει επίσης προσκαλέσει ένας επαγγελματία ομιλητή για τη μετάδοση του μηνύματος, μια και ο γέρος άντρας δεν τα καταφέρνει τόσο καλά στα λόγια. Οι καλεσμένοι φτάνουν σιγά-σιγά, αλλά ούτε φαίνονται ούτε ακούγονται από τους θεατές. Το ηλικιωμένο ζευγάρι όμως γεμίζει τη σκηνή με καρέκλες για να καθίσουν οι επισκέπτες.

Οι καρέκλες, όσο περνάει η ώρα, κατακλύζουν τη σκηνή, πράγμα που σημαίνει ότι οι αόρατοι επισκέπτες γίνονται όλο και περισσότεροι. Οι γέροι συζητούν με τους καλεσμένους, οι οποίοι έχουν γίνει τόσο πολλοί, ώστε να μην μπορούν πια εύκολα να κυκλοφορήσουν ανάμεσά τους.

Ανάμεσα τους βρίσκεται και ο ίδιος ο Αυτοκράτορας. Όλα πια είναι έτοιμα για την άφιξη του Ομιλητή. Όταν ο Ομιλητής, το μόνο πραγματικό πρόσωπο του έργου εκτός με το ζευγάρι, έρχεται, ο γέρος μαζί με τη γυναίκα του,

αυτοκτονεί πέφτοντας στη θάλασσα από το παράθυρο του πύργου. Ο Ομιλητής, μόνος μπροστά σ' ένα πλήθος από άδειες καρέκλες, κάνει απεγνωσμένες προσπάθειες για να μιλήσει, αλλά είναι κωφάλαλος. Από το στόμα του βγαίνουν μόνο ασυνάρτητοι ήχοι. Στην προσπάθεια του να μεταδώσει το μήνυμα, δοκιμάζει να το γράψει στον πίνακα. Αυτό που τελικά γράφει, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά μουντζούρες και ορνιθοσκαλίσματα.

«Δεν γίνεται να βρούμε λύση στο ανυπόφορο, και μόνο το ανυπόφορο είναι βαθιά τραγικό, βαθιά κωμικό, και απαραίτητα θέατρο»

Ευγένιος Ιονέσκο

Ταυτότητα της παράστασης:

Μετάφραση: Ερρίκος Μπελιές

Σκηνοθεσία: Γιάννης Κακλέας

Μουσική: Ιάκωβος Δρόσος

Σκηνικά: Γιώργος Λυντζέρης

Κοστούμια: Ειρήνη Τσακίρη

Χορογραφία: Κυριάκος Κοσμίδης

Βίντεο: Πίνδαρος Ανδριόπουλος, Χάρης Λαλούλης

Φωτισμοί: Γιώργος Τέλλος

Info:

Θέατρο Αργώ: Ελευσινίων 15, στάση Μετρό Μεταξουργείο, τηλ: 210 5201684

Παραστάσεις: Τετ.-Πέμ.-Παρ.-Σάβ. 9:00μμ, Σάβ. 6:30μμ (λαϊκή απογ.), Κυριακή 8:00μμ.

Εισιτήρια: Τετάρτη & Πέμπτη: 20 €, Παρασκευή, Σάββατο & Κυριακή: 22 €, Λαϊκή απογ. Σαββάτου: 18 €, φοιτητικό-εκπαιδευτικό: 15 €.

Διάρκεια παράστασης: 105'

Θέσεις θεάτρου: 160

Παραγωγή: Καλλιτεχνική εταιρεία « ΑΡΓΩ », ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης, ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας.

* Το in2life εξασφάλισε και προσφέρει διπλές προσκλήσεις για τις παραστάσεις στις 20 και 21 Φεβρουαρίου. Δηλώστε συμμετοχή στην κλήρωση μέσω των Σχολίων για να τις κερδίσετε.

ΣΧΕΤΙΚΑ LINKS

 [To site του Θεάτρου Αργώ \(http://www.argotheater.com/\)](http://www.argotheater.com/)

 [Περισσότερες πληροφορίες για τον Ευγένιο Ιονέσκο \(http://en.wikipedia.org/wiki/Eug%C3%A8ne_Ionesco\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Eug%C3%A8ne_Ionesco)

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ